

Винахід відноситься до пристроїв, які роблять можливим вести регулярне статеве життя при незворотніх формах імпотенції чоловіків. Він може бути використаний для лікування різних форм сексуальних розладів, а також дозволяє усунути багато варіантів сексуальних дисгармоній, у тому числі і у практично здорових партнерів.

Аналогом даного пристрою є еректор ЦЗ-1, виробництва кооперативу "Беркут" м. Москва, випуск якого здійснюється у відповідності до вимог ТУ 2-0221197-87.

В цілому еректор ЦЗ-1 являє собою два, симетричні за формою, сталеві дроти, складені паралельно та обрізані. Таким чином, дві, міцно з'єднані між собою рухомі половини, за допомогою джгута, затискають між собою статевий член. При установці пристрою джгут опоясує мошонку знизу і з певним натягом закріплюється на кінцях важелів. Еректор, який має механізм установки та кріпиться на статевих органах за допомогою джгута та вусів, з елементом стеження за шириною вінцевої борозни, виконаного у вигляді хомута, що складається з двох жорстких, радіально рухомих половин, хомут відносить головку статевого члена на потрібну відстань від лобка за допомогою прямих спарених дротів, що працюють на скручування та на зтиснення.

Головні недоліки еректора ЦЗ-1:

Неприродне положення члена перед статевим актом (провисання);

Розташування натягнутого джгута на мошонці, заважає, а в окремих чоловіків викликає больові відчуття;

Робота хомута залежить від величини зтиснення (розтиснення вусів, тобто стану та розмірів члена біля лобка. Віднесення хомута від механізму його затиснення на велику відстань плюс проміжна ланка (вуса) - приводять до браку кінематичного стеження внутрішньої поверхні хомута за відповідною периферією вінцевої борозни. Внаслідок не забезпечується надійне кріплення головки статевого члена;

Еректор ЦЗ-1 не має механізму стеження за довжиною статевого члена. При статевому акті, за допомогою еректора ЦЗ-1 партнершею відчувається шток, як побічний предмет, тому, що чоловічий статевий член в стадії платофази та фрікції набуває форму дуги, а шток стає хордою до неї;

Еректор ЦЗ-1 має жорстку конструкцію хомута та вусів, отже не забезпечується їх прилягання до члена. Тому на початку статевого акта, або просто, при в'язлому члені партнершею відчуваються вуса.

Спосіб розміщення в'язлого чоловічого статевого члена в піхві та доведення його до відповідного стану за допомогою еректора ЦЗ-1, обумовлюється такими діями: висячий чоловічий член за допомогою рук вводиться у піхву і за рахунок статичного розігріву та статичного збудження доводиться до нормальних розмірів. Затискання мошонки джгутом є активним механічним впливом на статеві органи чоловіка з метою схоластичного їх збудження. Для утримання головки члена в хомуті доводиться перетискати член вусами та мошонку джгутом. За 2 - 3 місяці експлуатації еректора ЦЗ-1 організм чоловіка адаптується до механічних подразнень і ефективність застосування еректора різко падає.

Головна мета винаходу еректора Терещенка: за допомогою механічного пристрою, забезпечити вичерпне використання потенції чоловіків, тобто подовження статевого функціонування на декілька років, також відновлення статевої спроможності чоловіків з захворюваннями функціональної та органічної природи (в'ялість ерекції, послаблення ерекції під час фрікції, прискорена еякуляція, страх дебюта і т.д.)

Винахід робить спробу розв'язання задачі у такий спосіб: за допомогою спеціального пристрою, природно вести та розташувати в'язлий статевий член у піхві. При цьому, якомога зменшити штучну механічну дію на чоловічі статеві органи, (значне надавлення), особливо до початку та у початковій стадії статевих зносин. При цьому передбачається повільний чи швидкий, але стабільний розвиток ерекції.

Запропонований пристрій вміщує: механізм установки з елементом стеження за шириною вінцевої борозни, виконаного у вигляді хомута, та згідно винаходу - додатково систему відтворення пружинних властивостей статевого члена, механізм регулювання кута статевого члена, механізм розкривання та закривання еректора, механізм стеження за змінами довжини статевого члена, механізм стеження за діаметральними змінами статевого члена, систему стеження за змінами параметрів вінцевої борозни, систему фіксації еректора на кобчику.

Система відтворення пружинних властивостей статевого члена, то є розташована під статевим членом консоль з двох з'єднаних на кінцях між собою пружин, що сперта трьома точками на елементи механізму установки еректора, та здатна вільно змінювати величину вильоту. Механізм регулювання кута статевого члена має можливість за допомогою гвинта, що може переміщувати опору кобчика вертикально, відповідно, розвертати еректор (статевий член) в точці опори спареного ярма (далі ярма) на основі статевого члена. Механізм розкривання та закривання еректора за допомогою скоби, що переміщуючись по двом симетричним пружинам зводить або розводить їх, закриваючи або розкриваючи хомут та ярмо (статевий член), які сидять на них. Механізм стеження за змінами довжини статевого члена являє собою дві спарені пружини з хомутом на зовнішніх кінцях, в якому розташовано головку статевого члена. Пружини можуть вільно переміщатись в трьох напрямляючих механізму установки еректора, вздовж осі еректора. За допомогою переміщення, гвинтом, упора хода пружин механізм може регулювати стартове положення хомута (головки статевого члена), забезпечує натяжку статевого члена. В основі механізму стеження за діаметральними змінами статевого члена лежать дві симетричні пружини складної форми. Конструкція та робота їх забезпечує автономне сходження/розходження: нижньої частини ярма (верхня частина сходиться, розходиться за рахунок роботи джгута), що вільно сидить на пружинах провинутих; кінців хомута, що сидять жорстко на кінцях пружин. Хомут виконано еластичним в радіальному напрямку та жорстким в осьовому напрямку. Робота кінців пружин на горизонтальний згин та на скручування, вкупі з конструкцією еластичного напрямку хомута створюють систему стеження за змінами параметрів периферії вінцевої борозни. Всі вище згадані механізми та системи (крім механізму установки еректора та системи фіксації еректора на кобчику) мають дві симетричні, складної форми, багатофункціональні пружини і залежно від виду навантажень (скручування, згин у вертикальній площині, згин у горизонтальній площині, зтиснення) виконують ту чи іншу функцію, вони є елементом сполучення та взаємодії між зазначеними механізмами, системою відтворення пружинних властивостей статевого члена, системою стеження за змінами параметрів вінцевої борозни та механізмом установки еректора. Механізм установки еректора базується на

кобчику за допомогою опори, що може розвертатись у вертикальній площині; та при основі статевого члена, ярмом. Опора, через вертикальний, горизонтальний гвинти та корпус, шарнірно з'єднується з ярмом за допомогою двох корб. Ярмо нерухоме вздовж осі еректора і може плавати в площині перпендикулярній цій осі, воно конструктивно належить до механізму установки еректора, а функціонально до всіх механізмів та системи відтворення пружинних властивостей статевого члена. Механізм установки еректора має регулювання розміра таза горизонтальним гвинтом, способом зміни відстані між опорою та ярмом. Еректор не кріпиться, фіксація його здійснюється опосередковано за рахунок фіксації головки статевого члена в хомуті, та компенсатора, який може притискати опору до кобчика. Механізм установки еректора має можливість взаємодіяти та сполучається з рештою механізмів та системою відтворення пружинних властивостей статевого члена через ярмо, в двох провушинах якого плавають дві пружини, що належать решті описаних вище механізмів та систем. Механізм установки еректора також має можливість взаємодіяти та сполучається через вісь, по якій вільно переміщається скоба, що жорстко зв'язує внутрішні кінці пружин.

Суть винаходу пояснюється прикладом конкретного виконання з посиланням на креслення та схеми (фіг. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9), описанням його та способу поставленої задачі.

Заявка на винахід вміщує такі графічні матеріали:

фіг. 1 - загальний вигляд, головний вигляд;

фіг. 2 - загальний вигляд, вигляд зверху;

фіг. 3 - загальний вигляд, розріз А - А;

фіг. 4 - загальний вигляд, розріз Б - Б;

фіг. 5 - загальний вигляд, розріз В - В;

фіг. 6 - кінематична схема еректора;

фіг. 7 - кінематична схема вузла, люльки;

фіг. 8 - кінематична схема вузла, стартового блоку;

фіг. 9 - схема розташування пружин у стадії фрікції.

Еректор вміщує корпус 1 (фіг. 1) до корпусу з внутрішньої сторони приєднується горизонтальний гвинт 2, законтрогаєний гайкою 3, в лівий кінець якого вкручено вертикальний гвинт 4, законтрогаєний гайкою 5. На верхньому кінці вертикального гвинта, на осі 6 (фіг. 4) посажена опора 7, що підтягується догори компенсатором 8 та петлю 9, що накинута, по під пахви, на карк. Нижче гвинта 2, також з внутрішньої сторони в корпус вкручено регулятор 10, що внутрішнім отвором, по посадці ковзання, посаджено на вісь 11, яка запресована протилежним кінцем у корпус. Регулятор законтрогаєний гайкою 5. До зовнішньої сторони корпусу 1 (фіг. 1) шарнірно приєднані напівярма 12, 13 (фіг. 3) корбами 14, 15. Верхня частина напівярем стягнута джгутом 16. В провушинах 17 напівярем (фіг. 3) та осі 11 (фіг. 1) рухомо розташовані пружини 18, 19 (фіг. 2), зовнішні кінці яких з'єднані хомутом 20, а внутрішні колодкою 21 та скобою 22 (фіг. 1). На пружинах рухомо розташована скоба 23.

Принцип роботи еректора Терещенка (фіг. 1 - 5, далі еректора) показано на кінематичній схемі (фіг. 6). Пристрій конструктивно складається з двох вузлів: стартового блоку (фіг. 8) та люльки (фіг. 7, зображено в закритому стані).

Люлька - це частина системи механізмів, за допомогою яких чоловічий в'ялий статевий член задано (природно) розміщується та фіксується у просторі. Здійснюється стеження за зміною параметрів члена, безпосередньо, перед та під час статевих зносин. Ярмо 12, 13 люльки (фіг. 7), служить опорою для конструкції люльки, а також еректора цілому (фіг. 6), та є елементом стеження за діаметральними змінами члена безпосередньо біля лобка. Ярмо плаває у площині, перпендикулярній осі еректора (фіг. 1 - 5). Внутрішня форма розкритого ярма відповідає формі статевого члена при його основі, у стадії фрікції. Елементами кінематичного замкнення ярма є пружини 18, 19 та джгут 16. Люлька вільно плаває вздовж осі еректора таким чином: парою симетричних дрютаних пружин 18, 19 по провушинах 17 ярма (фіг. 3); та скобою 22 по осі 11 стартового блоку. Внутрішні кінці пружин та скоба 22 жорстко з'єднані на колодці 21 (фіг. 1, 2, 7). На зовнішніх кінцях пружин жорстко сидить еластичний в радіальному та жорсткий в осьовому напрямку хомут 20 (фіг. 2, 7), який фіксує член на вінцевій борозні. Конструкція еластичного напрямку хомути, вкупі з роботою кінців пружин на згин та скручування, являє собою систему стеження за змінами параметрів вінцевої борозни, що забезпечує м'яке та надійне утримання головки члена. Внутрішня форма розкритого хомути відповідає формі вінцевої борозни в стадії фрікції.

Основним положенням, яке забезпечує ефективну роботу механізму стеження за діаметральними змінами члена, є автономна робота ярма та хомути, хоч вони і лежать на спільній парі пружин. Під час роботи механізму; ярмо, при погрубшенні члена, розходитьсь вгорі, долаючи силу джгута 16 (фіг. 3, 7). Ярмо розходитьсь і вниз, збільшуючи при цьому відстань між пружинами на величину збільшення ширини члена. Проте, в точці С, розсування пружин під впливом ярма відсутнє. Кожний кінець ярма, разом з шарнірно розташованим в ньому пружині (точка В) рухається не по прямій, а по радіусу R навколо умовної осі АС (фіг. 7), яка проходить через нерухому опору А і плаваючу опору С. На опорах утворюються круті моменти.

Завдяки такій кінематиці, кінці пружин (кінці хомути) лінійно не зміщуються від дії ярма, а пересуваються автономно тільки від збільшення розміра статевого члена в даному місці, або у зворотньому напрямку, від сили згинаючого моменту пружин. Хомут 20 (головка члена) (фіг. 1, 6) переміщується вздовж осі еректора разом зі всією люлькою.

Пружини 18, 19 (фіг. 1, 7) надають чоловічому статевому члену природних пружинних властивостей незалежно від його стану. Ділянка пружин, що контактує з членом, повинна відповідати його формі у стадії фрікції.

Люлька має скобу 23, яка при русі по пружинах 18, 19 (фіг. 6) закриває або розкриває їх, а значить ярмо 12, 13 та хомут 20, або в цілому люльку.

Люлька є змінним вузлом еректора, а параметри її залежать від розмірів чоловічого статевого члена.

Вузол, стартовий блок (фіг. 8) це частина системи механізмів, що є прямою опорою люльки. Через нього здійснюється установка еректора на тазу чоловіка. Він забезпечує: підбір розміру по тазу гвинтом 2,

установку кута статевого члена гвинтом 4. Регулятором 10 тонко установлює початкову величину вильоту хомута 20 (фіг. 1, 8) (натяжку члена). Номінальне натяжка члена забезпечується підбором типорозміру люльки. Остаточна величина вильоту хомута (голова члена) установлюється автоматично і залежить від довжини члена в даний час. Ярма 12, 13 (фіг. 1, 3) через короби 14, 15, ще нерухомі вздовж осі еректора, зв'язується через корпус 1, гвинтами 2 та 4 з опорою 7. Корби 14, 15 повертаються в шарнірах корпусу та ярма 12, 13 в площині перпендикулярній осі еректора, стежачи за рухом ярма. Опора 7 може розвертатись у вертикальній площині на осі 6 (фіг. 1, 4).

Ланкою сполучення стартового блоку та люльки є ярма 12, 13. Вона є взаємною їх опорою при основі натягнутого в'ялого члена. Отже ярма, елемент люльки є і елементом стартового блоку.

Приводом механізму еректора є м'язи статевого члена, упругі, деталь пристрою є лиш акумулятором м'язової енергії, що аналогічно природній взаємодії статевого члена та піхви.

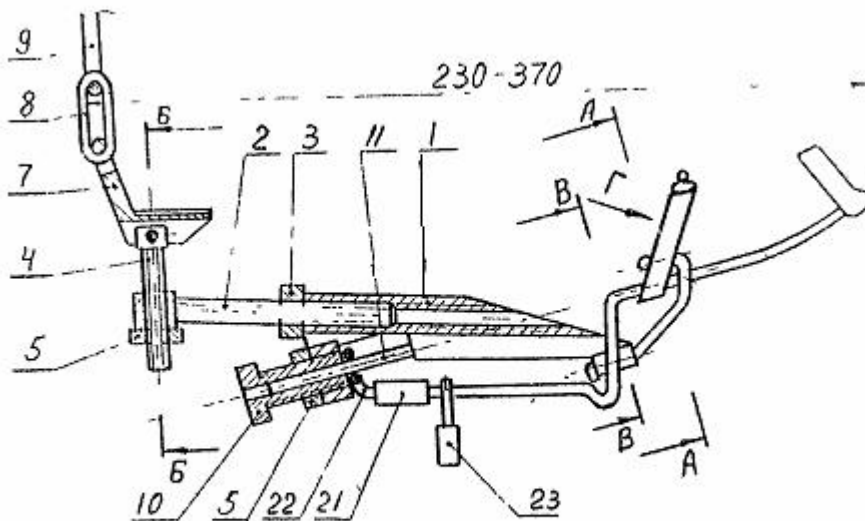
Головним у вирішенні схеми роботи пристрою є наявність штучної опори для його конструкції, опори створеної натягнутим в'ялим членом (що описано вище). Таким чином еректор відтворює природне положення члена, а відтворене положення члена створює основну базу для розташування та функціонування механізмів еректора.

Еректор працює таким чином. Потрібно розкрити люльку, тобто скобку 23 зсунути в крайнє ліве положення (фіг. 1, 2, 6). При цьому пружини, ярма та хомут розкриваються, а в'ялий член легко вводиться в пристрій: крайня плоть члена скочується на його головку і в такому стані член на 2 - 3 см вставляється в ярма. Однією рукою еректор тримається в області мошонки, а другою член, по стрільці (Г) (фіг. 1), вдавлюється в ярма, та поміж пружин, до половини його довжини (прослизає на крайній плоті). Потім член береться за головку і протягується до упору. Далі слід перейти до протилежного кінця пристрою: компенсатор 8, висячий на попереку, на петлі 9, треба накинути на гачок опори 7, що вставлений на кобчику, який притисне опору до кобчика. Петля 9 пропускається по між пахви та накидається на карк. Далі слід знову повернутись до переднього краю еректора: однією рукою взятись за хомут (збоків), а іншою вкрутити член по вінцевій борозні в хомут, злегка розсунувши його. Після надівання еректора люльку необхідно закрити рухом скоби 23, вправо до упору, при цьому ярма обляже в'ялий член біля лобка, хомут обляже член по вінцевій борозні, а пружини підтримають його знизу.

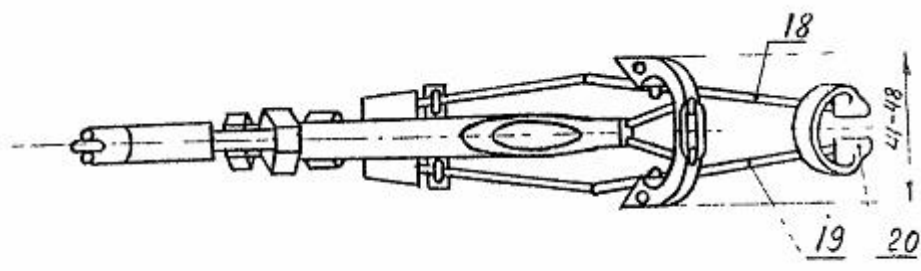
В'ялий статевий член, завдяки роботі пружин 18, 19 притискається до верхньої частини піхви. Таким чином, при нещільно заповненій піхві знизу, здійснюється нормальний контакт статевих органів вгорі, при цьому пружини дещо вдавлюючись в в'ялий член знизу, не контактують з піхвою. При досягненні членом нормальних розмірів, пружини розходяться і установлюються паралельно осі еректора (осі статевого члена), так як на кінцях хомута пружини розходяться, приблизно, на дві величини погрубшення члена, а на кінцях ярма на одну величину погрубшення члена. Пружини і в цьому випадку практично не контактують з уже заповненою піхвою. Хомут повністю утопає в вінцевій борозні, а тому не контактує з піхвою. Після закінчення статевого акта, член треба звільнити від еректора діями в зворотньому порядку.

Потрібно відмітити, що позитивний психічний вплив на партнерів має та обставина, що в'ялий чоловічий статевий член в еректорі, зорозуміло, справляє враження не великого, але повноцінного органа. Ярма (за відповідного підбору кольору) зливається та утопає у волосяному покриві лобка. Хомут ховається у вінцевій борозні, а пружини розташовані під членом, не проглядаються.

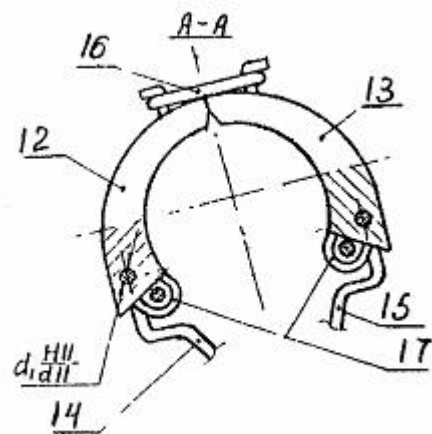
Як показали латентні дослідження в даній області техніки, невідомі технічні рішення, які б вміщували ознаки, схожі з ознаками, що роблять відмінним запропоноване технічне рішення від аналога. Тобто у заявленого рішення свої властивості, що не збігаються з властивостями відомого рішення. Це дозволяє передбачити відповідність заявленого рішення критерію "вагомості відмінності".

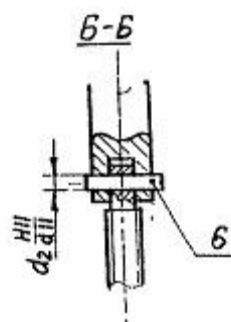
Фіг. 1

Фиг. 2

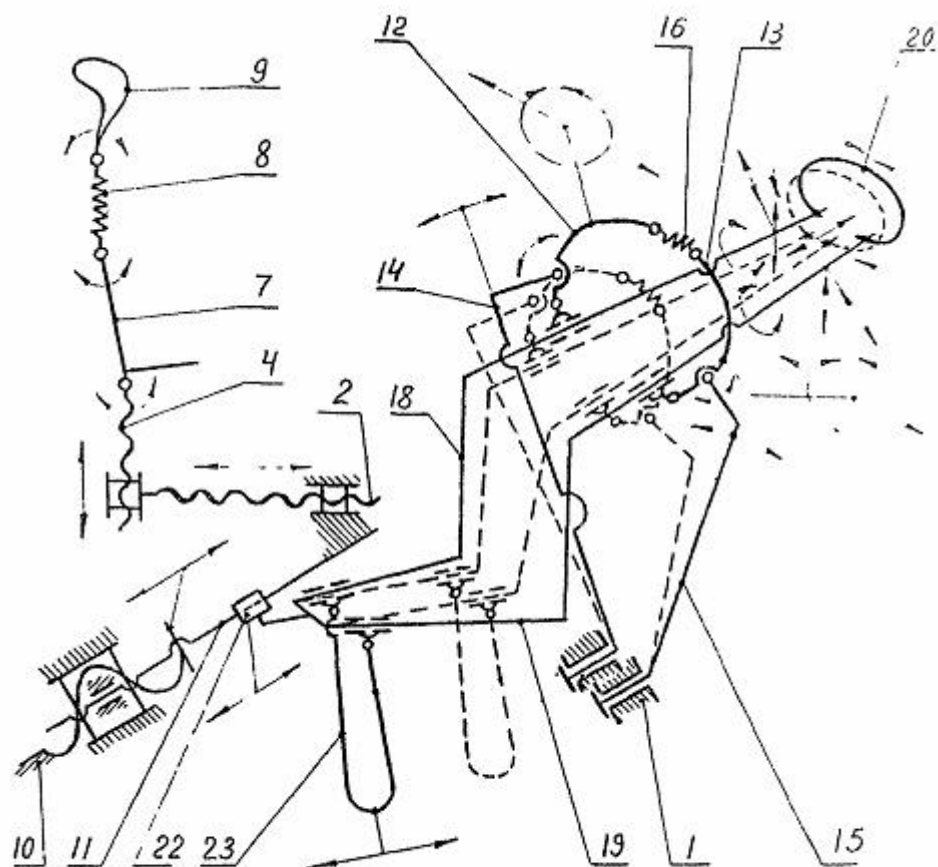
Фиг. 3

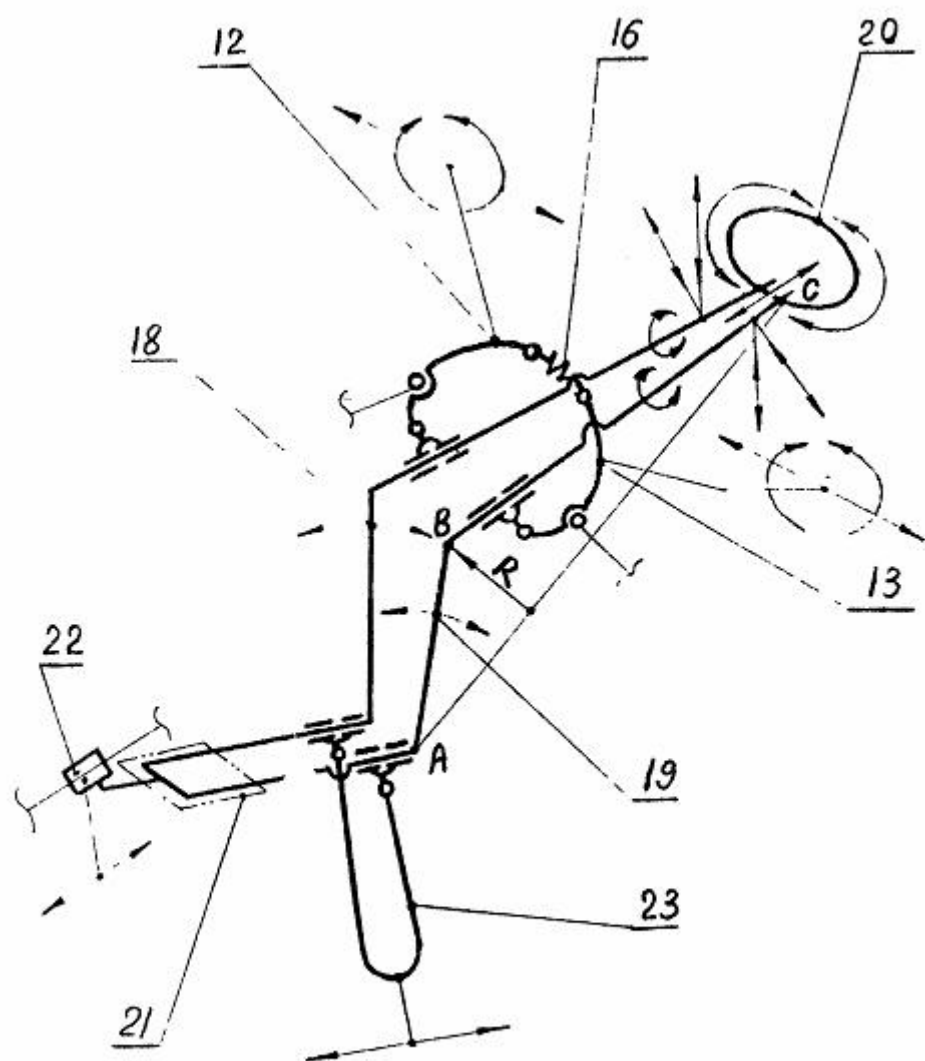
Фиг. 4

Фиг. 5

Фиг. 6

Фиг. 7

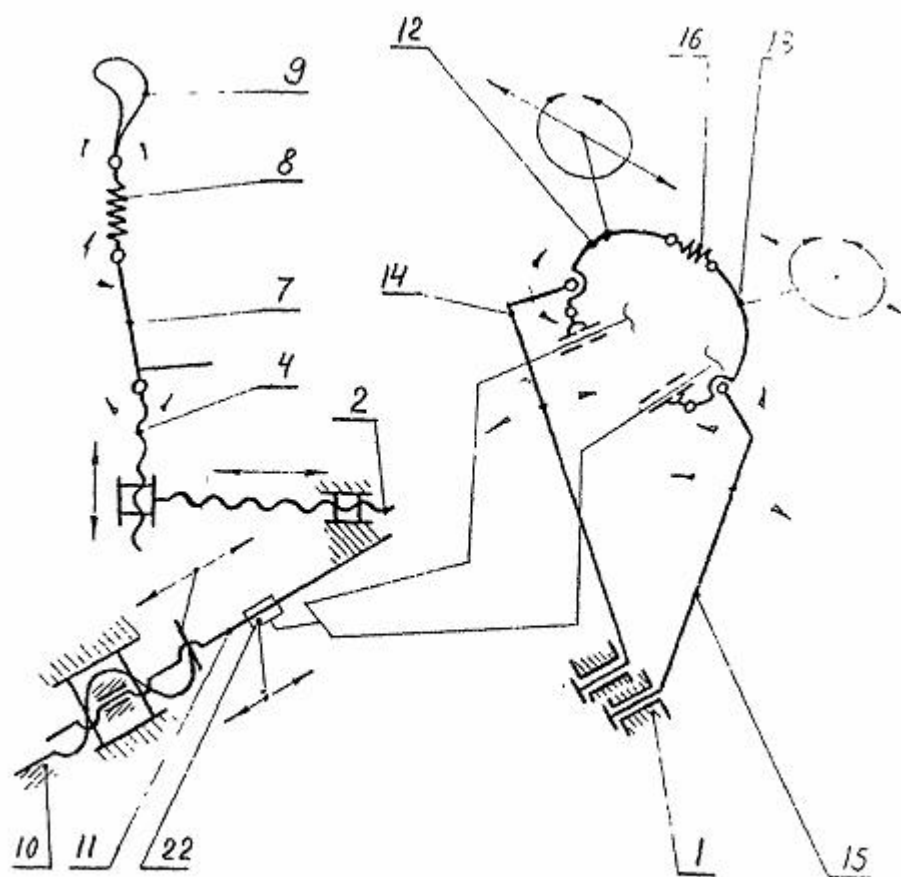

Fig. 8

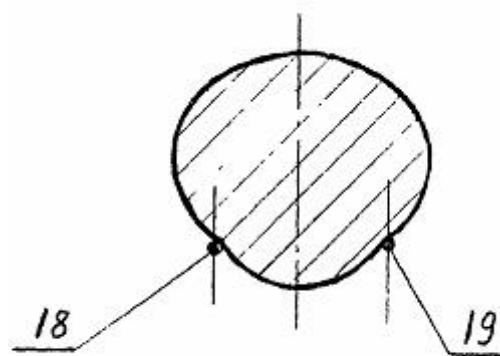

Fig. 9